

961123-2

Nietzsche má v *Nachlaßu* pěknou myšlenku (jaro 1888, 15 – SW 13, 413): „Eine Korrektur der Instinkte: ihre Loslösung von der Ignoranz...“ Tuto myšlenku však zbývá domyslet, a to *správně* domyslet. Instinkty fungují jen v určité vazbě na situaci, tj. na vnitřní a vnější podmínky. Domyslíme-li je v pouhé reflexi (což pochopitelně nemůžeme považovat za skutečné domyšlení), dostávají se vzájemně do konfliktů a do kolizí. Zbavíme-li instinkty (přesně: instinktivní jednání) nevědomosti nebo nedostatečného uvědomění, musíme dospět k poznání těchto konfliktů z *distance*, protože instinkty jsou z hlediska světa LOGU velmi často, až příliš často vzájemně nevyvážené až protichůdné. Podrobit instinkty reflexi znamená proto něco víc, než si je pouze uvědomit: znamená to jim předepsat řád je přesahující, hierarchizovat je – anebo se o to alespoň ve svém vědomí pokoušet (udělat to v praxi není zajisté nijak snadné)

(Písek, 961123-2.)